

vora els manifestants agafen pedres i rajoles, que fan servir en la lluita. Una lluna d'Iberia resulta destrossada, José Soler Vidal i el pintor García Castejón es barallen amb l'inspector de la BPS Martín de León, que en resulta contusionat, i Juan Montalbán lluita amb el sergent que mana l'escamot de policia armada.

4 **EL VAMPE** - Martes, 2 de mayo

EN LAS MANIFESTACIONES DE AYER ESTUVO AUSENTE EL AUTENTICO ELEMENTO OBRERO

Se han significado los llamados «compañeros de viaje» y agitadores profesionales

MADRID (EPA). Los manifestantes de ayer que se reunieron en la plaza de España, en la ciudad de Valencia, para celebrar el día del trabajador, fueron encabezados por un grupo de agitadores profesionales y «compañeros de viaje» que se dedicaron a provocar a la fuerza pública. Los manifestantes que se reunieron en la plaza de España, en la ciudad de Valencia, para celebrar el día del trabajador, fueron encabezados por un grupo de agitadores profesionales y «compañeros de viaje» que se dedicaron a provocar a la fuerza pública. Los manifestantes que se reunieron en la plaza de España, en la ciudad de Valencia, para celebrar el día del trabajador, fueron encabezados por un grupo de agitadores profesionales y «compañeros de viaje» que se dedicaron a provocar a la fuerza pública.

ho seran més tard, ja en casa, com ara Vicent Àlvarez. La immensa majoria dels detinguts són treballadors, amb un alt percentatge d'obriers industrials. La policia comença a escorcollar domicilis, autoritzats pels jutges militars, i molts dels detinguts —segons diu el sumari— afirmaran més tard haver estat colpejats i maltractats en les dependències policials.

Quatre detinguts seran processats per la jurisdicció militar, acusats d'«insult a la força armada», i seran condemnats a penes d'un a quatre anys de presó. També, el conjunt de detinguts serà processat per «manifestació no-

pacífica», en el sumari 285/67 del Tribunal d'Ordre Públic.

Després de la guerra, aquella va ser la primera manifestació, l'I de Maig, al País Valencià. L'any següent es tornà a repetir la convocatòria, que no va poder quallar davant un gran desplegament policial. Aquell mateix any es va produir la desarticulació més gran que van conèixer les CCOO al País Valencià: trenta-sis persones processades, entre les quals hi havia Palomares, Llorca, Fondo, Alcázar, Bataller, Boils, Palència, etc. Amb ella arribà la gran crisi de Comissions Obreres. □

SUECA, ORIOLA, BENIDORM, ELX, CULLERA...

Un 25 d'Abril televisiu

No ha estat només la TV3, encara que aquest haja suposat l'«acte commemoratiu» més vistós del 25 d'Abril. En algunes comarques, sobretot al sud del país, la diada ha estat celebrada amb distintes iniciatives.

INADMISSIBLE

Retall de la premsa del dia 2, referint-se a la manifestació.

Un grup es dirigeix, pel carrer de Vilaragut i la plaça de Rodrigo Botet, a l'actual plaça del País Valencià, on llancen pedres a l'estàtua de Franco, als crits de «Llibertat» i «Dret de vaga». Entonen la cançó *Asturias, patria querida*, en homenatge als miners en vaga. Hi ha un nou enfrontament, aquesta volta amb un element de la ultradreta i el policia de la BPS **Francisco Beltrán**, que cau a terra i han de refugiar-se, finalment, en el bar Trocadero, que tanca les portes. Uns altres policies, pistola en mà, persegueixen i detenen alguns manifestants.

De nou, es produeix una concentració davant la CNS, en l'avinguda del Baró de Càrcer. En són uns tres-cents. **Ismael Romero Martínez**, d'Unión Naval de Levante, és alçat al muscle i explica el caràcter de la manifestació, alhora que demana noves accions els dies següents, per la llibertat dels detinguts. Moments després, ell mateix ho seria. Quan arriben les forces policials, els concentrats criden «Democràcia, sí; dictadura, no». La BPS intervé colpejant els concentrats, els quals, després d'alguns minuts de baralles i corredisses, es dissolen.

Són vint-i-quatre els detinguts, quasi tots durant la manifestació. Uns altres

J. C.

El 25 d'Abril, a Sueca, Ramon Barnils, Joan Francesc Mira i Damià Mollà, a les 8 de la vesprada, van formar una taula redona, organitzada per l'Associació de Veïns, on es va debatre les raons i les estratègies actuals del nacionalisme, i, alhora, es va homenatjar Joan Fuster, que assistí a un sopar posterior, vint-i-cinc anys després de la publicació de *Nosaltres els valencians*.

Unes cent persones van fer de públic, entre les quals hi havia Josep Palàcios, Francesc Ferrer Pastor, Jaume Pérez Montaner... Va ser un entre tants dels actes que distintes associacions culturals van organitzar de cara a un 25 d'Abril que, enguany, no s'ha destacat pels aplecs tumultuosos, sinó per una novetat silenciosa i efectiva, l'arribada a València de la TV3.

Una novetat contra la qual encara no s'han sentit veus oposades. Només una excepció. La del president Joan Lerma, que, a Elda, on la Penya Barcelonista ha exigít urgentment la instal·lació d'un reemissor que permeta superar la zona d'ombra on es situa la ciutat, qualificà la TV3 de «deslleial i pirata».

«Deslleial i pirata» a una Televisió Valenciana que encara no funciona i que ha fet servir l'excusa d'una «invasió pujolista» a Madrid com a coartada principal per a poder funcionar. La

«deslleial» TV3 pot actuar com a únic motiu de fons per permetre les emissions de la futura i imprevisible televisió autonòmica valenciana. A Elda, alguns membres de la penya comentaven, amb sorna: «Clar, com el president no és del Barça...»

També en un poble castellanoparlant, Oriola, d'on han eixit gran part de les protestes contra el valencià, de la mà dels sectors més conservadors de l'ensenyament privat i religiós, el dia 25 se celebrava un festival de roc, organitzat pel Centro Miguel Hernández, amb el suport d'Acció Cultural del País Valencià.

A Benidorm, l'Ajuntament, concretament la regidoria de Cultura, concedia els premis «25 d'Abril» de narrativa, que anava a parar a les mans del prolífic Manuel Joan i Arinyó. En l'apartat de narració infantil, per a joves escriptors, van fer-se amb distintes premis estudiants de BUP de Callosa, Alzira, Carcaixent i Elx.

I a Elx, precisament, es duia a cap un dels actes més atractius de la diada. Una taula redona i un sopar, homenatge a Antoni Bru, que va aplegar més de cent cinquanta persones, entre les quals hi havia Josep Vicent Marqués, J. J. Pérez Benlloch, Manuel Barceló, Sixto Marco, Gaspar Jaén i Urban, Antoni Amorós, Pasqual Mollà, Manuel Rodríguez, Josep Marañez, Joan Carles Martí, Biel Sansano —organitzador de la iniciativa...□